

Sygn. akt: I C 525/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. I. G.

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D. i T. D.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) SA w W. solidarnie na rzecz powodów M. D. i T. D. kwotę 11 929 zł. 78 gr. (jedenaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 11 215 zł. 40 gr. od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 714 zł. 38 gr. od dnia 11 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) SA w W. solidarnie na rzecz powodów M. D. i T. D. kwotę 3728 zł. (trzy tysiące siedemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. Nakazuje zwrócić powodom ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 750 zł.(siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem nadpłaconej zaliczki;

Sygn. akt I C 525/15

UZASADNIENIE

Powodowie M. D. i T. D. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 11 215 zł. 40 gr. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2014r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę powstałą wskutek uszkodzenia jej pojazdu z winy sprawcy, ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

Powodowie wskazali, iż w dniu 14.10.2014r. doszło do kolizji drogowej, w której uległ uszkodzeniu ich samochód marki G. (...) o nr rej. (...). Dodali także, iż zgłosili szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi, który na podstawie sporządzonej kalkulacji naprawy ustalił i wypłacił jej odszkodowanie w wysokości łącznej 6301 zł. 92 gr. W ocenie powodów prawidłowa kwota odszkodowania winna wynosić jednak 17 517 zł. 32 gr. zgodnie z wykonaną na ich zlecenie ekspertyzą, gdyż pozwany dokonał obniżenia wartości części zamiennych i zaniżenia stawek za roboczo-godzinę prac do kwoty 55 zł. Do zapłaty pozostała zatem kwota 11 215 zł. 40 gr.

Pismem procesowym z dnia 12 stycznia 2016 roku powodowie rozszerzyli żądanie pozwu o kwotę 714 zł. 38 gr.

(pozew k. 2 – 4, pismo z dnia 12 stycznia 2016 roku k.88)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu wskazując, iż wypłacił należne odszkodowanie, które w całości rekompensuje poniesioną szkodę. Podkreślił przy tym, iż powodowie nie przedłożyli rachunków za naprawę pojazdu i tym samym nie udowodnili wysokości szkody. Pozwany dodał, iż zakład ubezpieczeń odpowiada w granicach zawartej umowy OC, a wyliczona przez powodów kwota stanowi hipotetyczne koszty naprawy pojazdu. Zdaniem pozwanego zasadne jest dokonanie urealnienia w wysokości 60 % w zakresie części samochodowych i przyjęcie stawki 55/55 za operacje naprawcze.

(odpowiedź na pozew k. 31 – 34).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 października 2014r. doszło do kolizji drogowej, w której uległ uszkodzeniu pojazd powodów T. i M. D. marki J. (...) o nr rej. (...).

Sprawca szkody ubezpieczony był w ramach odpowiedzialności OC u pozwanego.

(okoliczności bezsporne).

Powodowie zgłosili szkodę pozwanemu, który ustalił i wypłacił im odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości 6301 zł. 92 gr. Powodowie nie zgadzając się z ustaleniami pozwanego zlecieli wykonanie kalkulacji naprawy niezależnemu rzeczoznawcy, który ustalił koszty naprawy pojazdu powódki na kwotę 17 517 zł. 32 gr.

(bezsporne: kosztorys k. 16-19, kalkulacja naprawy k. 22-24)

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powodów marki J. (...) wynosi 18 231 zł. 70 gr., natomiast wartość pojazdu sprzed szkody wynosi 28 900 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. L. k. 58-72).

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że dokumenty przedłożone przez strony oraz zawarte w aktach postępowania likwidacyjnego mają walor autentyczności, zaś fakt ich sporządzenia nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Między stronami poza sporem pozostawał zakres uszkodzeń pojazdu. Ponadto, Sąd uwzględnił, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, opinię biegłego sądowego M. L. w zakresie ustalenia celowych i niezbędnych kosztów naprawy pojazdu powodów powstałych w wyniku kolizji z dnia 14 października 2014r. Opinia nie została zakwestionowana przez strony. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia jest wiarygodna i stanowi pełnowartościowy dowód na powyższą okoliczność. Została ona sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu wyceny pojazdów samochodowych. Biegły poprawnie zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził ją, uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, złożona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Ponadto biegły w opinii w sposób kategoryczny wyjaśnił potrzebę użycia części oryginalnych do naprawy pojazdu argumentując, iż w okresie powstania i likwidacji szkody dostępne były wyłącznie części zamiennie oryginalne pochodzące z sieci producenta pojazdu i dlatego naprawa może nastąpić wyłącznie przy użyciu takich części. Biegły podkreślił, iż nie było podstawy do zastosowania jakichkolwiek korekt i potrąceń amortyzacyjnych albowiem z akt sprawy nie wynika aby w pojeździe były zamontowane części nieoryginalne albo pojazd był poddawany naprawie przed kolizją w zakresie elementów uszkodzonych w kolizji z dnia 14 października 2014 roku. Nadto, elementy zakwalifikowane do wymiany nie wykazują typowego zużycia eksploatacyjnego zmniejszającego ich przydatność funkcjonalną. Tym samym biegły wyprowadził wniosek, iż użycie

części nowych nie doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu. Biegły wyjaśnił, iż pojazd został zbyty i nie miał możliwości dokonania jego oględzin. Mając na względzie powyższe sąd uznał, iż opinia została sporządzona zgodnie z tezą dowodową i brak jest jakichkolwiek podstaw do podważenia sporządzonej przez biegłego opinii. Sąd uczynił ją podstawą do dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd pominął dowód z przesłuchania powodów albowiem okoliczności wskazane przez pozwanego, na które Sąd miał przesłuchać powodów nie miały znaczenia ustalenia istotnych okoliczności sprawy. Powodowie nie domagali się w procesie zwrotu poniesionych kosztów naprawy a jedynie kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji. Tym samym Sąd pominął również dowód zawnioskowany w pkt 5 odpowiedzi na pozew.

W niniejszym procesie powodowie ostatecznie domagali się zasądzenia od pozwanego kwoty 11 929 zł 78 gr. wraz z ustawowymi odsetkami. Pozwany nie kwestionował swej odpowiedzialności co do zasady. Kwestią sporną pozostawała wysokość uzasadnionych i celowych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, a w szczególności zastosowanie przy ewentualnej naprawie części oryginalnych i wysokości stawek za prace naprawcze.

Normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 805 k.c. oraz art. 822 k.c. i art. 824¹k.c. W niniejszej sprawie należy mieć również na względzie treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, iż co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, za uszkodzenie pojazdu mechanicznego, obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003r. sygn. akt III CZP 32/03, opubl. Monitor Prawniczy 2004/2/81). Podkreślić również należy, jak wskazuje się w orzecznictwie przedmiotu, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.11.1970 r., II CR 425/72, OSNCP Nr 6/1973, poz. 111). Zakład ubezpieczeń, jako strona umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, nie ma żadnych podstaw do narzucania osobie trzeciej nie będącej stroną umowy – tj. poszkodowanemu – jakichkolwiek obowiązków w zakresie dotyczącym sposobu naprawy samochodu, w tym poszukiwania firmy sprzedającej części najtaniej (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., sygn. akt III CZP 32/03). Sama bowiem okoliczność, że na rynku dostępne są części zamienne w niższej cenie, nie uprawnia pozwanego ubezpieczyciela do obniżenia cen tych części. W niniejszej sprawie zważyć jednak należy, co wynika z opinii biegłego, iż na rynku motoryzacyjnym nie występują w zasadzie zamienniki dla spornego pojazdu. W związku z tym brak jest nawet możliwości ich uwzględnienia przy naprawie pojazdu powodów. Niezależnie od powyższego biegły wskazał, iż użycie części nowych i oryginalnych było uzasadnione w niniejszej sprawie, albowiem z akt postępowania likwidacyjnego wynika, iż właśnie takie części zostały uszkodzone. Ponadto zdaniem biegłego brak jest uzasadnionych podstaw do uznania, iż pojazd ten był wcześniej uszkodzony i naprawiany, co uzasadniałoby obniżenie wartości części. Należy wskazać, iż celem naprawy jest przywrócenie stanu pojazdu sprzed kolizji, a nie jedynie przywrócenie go do stanu używalności. Ponadto pozwany w żaden sposób nie wykazał ani też nie wskazał podstawy obniżenia cen części o 60 % oraz obniżki wartości na materiał lakierniczy, co powoduje, iż przyjęte wskaźniki są w ocenie sądu całkowicie dowolne i niczym nieuzasadnione. W związku z tym skoro ani z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ani ustaleń biegłego nie wynika, aby uszkodzeniu uległy części nieoryginalne czy uszkodzone, to w ocenie sądu brak jest podstaw do obniżenia cen za części zamienne czy też stosowania zamienników nieoryginalnych. Z tych też względów sąd uznał, iż niezbędne i celowe oraz ekonomicznie uzasadnione wydatki do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji winny uwzględniać ceny

części zamiennych nowych i oryginalnych. W tym miejscu dodać jedynie należy, iż wobec sprzedaży pojazdu trudno ocenić czy naprawa pojazdu (jeżeli została dokonana) doprowadziła do przywrócenia stanu pojazdu sprzed kolizji. Powodowie mają przy tym prawo dokonania wyboru co do sposobu likwidacji szkody poprzez ustalenie celowych i koniecznych kosztów naprawy. Trudno wymagać od powodów aby byli ograniczani prawem do rozporządzania pojazdem, w związku z czasem likwidacji szkody, a następnie postępowaniem sądowym, w oczekiwaniu na dokonanie oględzin pojazdu. W związku z tym i tak ustalenie odszkodowania w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia celowych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powódki, która przywróci pojazd do stanu sprzed szkody, a nie wartość kosztów naprawy dokonanej przez powodów.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie opinii biegłego sądowego M. L. ustalił koszt naprawy pojazdu powódki na kwotę 18 231 zł. 70 gr. , który nie przewyższa wartości pojazdu sprzed szkody, a zatem w niniejszej sprawie nie doszło do powstania szkody całkowitej. Biegły uwzględnił przy tym uśrednione stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zgodnie z wytycznymi sądu w tym zakresie, które ustalił na poziomie odpowiednio 111 zł i 118 zł. Akta szkody nie zawierają żadnego dokumentu, który uzasadniałby zastosowanie stawki odpowiednio 55/55. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że wysokość szkody jaką ponieśli powodowie wynosi 18 231 zł. 70 gr. i stanowi to rzeczywisty i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy jej pojazdu. Skoro zaś bezspornie otrzymali już od pozwanego kwotę 6301 zł. 92 , to obecnie należy jej się tytułem odszkodowania kwota 11 929 zł. 40 gr.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie I wyroku na podstawie art. 822 § 1 i § 4 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki tytułem należnego odszkodowania kwotę 11 929 zł. 40 gr. Nadto Sąd na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. zasądził odsetki ustawowe od w/w kwoty od dnia 18 listopada 2014r. do dnia zapłaty, albowiem niewątpliwie pozwany w określonym w art. 817 § 1 k.c. miesięcznym terminie nie spełnił świadczenia. W zakresie rozszerzonego powództwa zasądzono odsetki od dnia następującego od doręczenia pisma zawierającego rozszerzenie powództwa i w pozostałym zakresie co do odsetek w punkcie II oddalono powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 02.163.1349) i zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3728 zł. Sąd zważył bowiem, iż powodowie ulegli swojemu żądaniu jedynie w zakresie odsetek od rozszerzonego powództwa dlatego też kosztami postępowania obciążył w całości pozwanego. Na koszty składała się opłata sądowa od pozwu (561zł), koszty wynagrodzenia pełnomocnika (2417 zł) oraz zaliczka na poczet kosztów opinii biegłego. Nadto Sąd w pkt. III wyroku nakazał zwrócić powodom ze Skarbu Państwa kwotę 750 zł tytułem nadpłaconych kosztów sądowych.